

- Ти був і основним воротарем «вищолігівської» «Ниви» в 1997 році, яка, правда, однією ногою вже висіла над прірвою розлучення з нею. Той коментар свого виступу?

- Бажання зіграти якомога краще, допомогти команді у важку хвилину, велика відповідальність за результат викликали у мене перед кожним матчем більше хвилювання, ніж вони мали б бути. В ряді ігор «перегорів», допустив помилки, після яких потрапив у психологічну яму. Не сприяли «лікуванню» і показники колективу в турнірі.

- Але ж не всі пропущені м'ячі були «твоїми», і я тому свідок...

- Це лише утіха. В кожному «пропущеному» завжди є місце воротарській помилці, хіба що пенальті оберігають від критики. Так що голи - мої і довідники про це підтверджують.

- Залишити футбол бажання не було?

- Було бажання працювати, удосконалювати свою гру.

- Що змінилося з приходом в «Ниву» Юрія Петровича Сивухи?

- Для мене його поява в команді означала дуже багато. По-перше, є тренер, котрий приділяє моїй роботі максимум уваги і часу. Змінився на 180 градусів підхід до роботи, заняття почали проходити в ігровому середовищі, розумували і буквально «добивали» на практиці окремі технічні прийоми. Петрович професіонал і цим все сказано.

- Після річної перерви «Нива» завдяки Остапенку знову представлена в молодіжній збірній. Її наставник - Віктор Колотов розраховує на тебе?

- Перерва була пов'язана з паузою в календарі ігор «молодіжки». Нині новий відбірковий цикл до EVRO-2000 і ми знову запрошені під її знамена.

Наставник команди вів бесіду з кожним із нас, а мені, зокрема, сказав, що в збірній я не чужий, на мене розраховують. Я гордий тим, що налягаю футболку збірної України, що представляю нашу команду в її рядах. Хочу, зрозуміло, виконання високих завдань як збірної, так і ФК «Нива» і у вирішенні цих питань прошу розраховувати й на Олега Остапенка.

Вінниця не програє, Нікополь обов'язково забиває

Матчі між «Нивою» і «Металургом» в рамках першостей серед команд першої ліги поки що складаються для наших земляків вдало. З чотирьох проведених зустрічей - три перемоги в активі подільської команди при одному нічийному результаті. Нагадаємо нашому читачеві, що в сезоні 1992/93 років вінничани в домашньому поєдинку святкували успіх з рахунком 3:1, а в гостях розійшлися миром - 1:1. В минулій першості на нікопольському «Трубнику» господарі зазнали поразки з досить дошкульним рахунком - 1:3, а ось 19 травня 1998 року перемога вінничан була зафіксована з різницею всього в один м'яч - 2:1 (Фінкель, 62, Ястребинський, 83 - Олійник, 88 - з пен.). Таким чином, загальний баланс зустрічей між Вінницею і Нікополем (з врахуванням союзних поєдинків) вирівнявся і виглядає наступним чином: 14+5=4-5. м'ячі: 16-13.

КОМАНДА

«НИВА»

Президент клубу -

О. Походзяєв

Головний тренер -

І. Яворський

Тренери -

Л. Гайдаржи, В. Рева,

Ю. Сивуха

№ В. Циткін (1966)

№ О. Остапенко (1977)

№ Ю. Сивуха (1958)

№ В. Кондратюк (1975)

№ В. Запорожченко (1969)

№ С. Боровський (1970)

№ С. Новиков (1980)

№ О. Рябцев (1974)

№ Е. Піскун (1967)

№ П. Анісім (1977)

№ А. Марченко (1968)

№ А. Корпонай (1966)

№ Ю. Бондаренко (1972)

№ Є. Бурхан (1971)

№ В. Комарницький (1981)

№ Б. Фінкель (1968)

№ Є. Ястребинський (1969)

№ О. Бесараб (1978)

№ С. Підвальний (1978)

№ Р. Зуб (1967)

№ І. Ядлось (1970)

№ Д. Івашко (1979)

№ І. Корпонай (1969)

КОМАНДА

«МЕТАЛУРГ»

Президент клубу -

В. Тараненко

Головний тренер -

Г. Варжеленко

Тренери - О. Казанцев,

С. Кириєнко

№ С. Кириєнко (1957)

№ О. Морозов (1973)

№ О. Волков (1961)

№ О. Головір (1976)

№ О. Матросов (1970)

№ Р. Потькало (1974)

№ О. Сандул (1967)

№ С. Шубін (1975)

№ М. Безручко (1973)

№ С. Валувєв (1975)

№ І. Волков (1965)

№ О. Головань (1974)

№ Ю. Катеруша (1968)

№ М. Козирський (1977)

№ М. Мирний (1974)

№ В. Олійник (1968)

№ Р. Сназовий (1976)

№ С. Чорний (1970)

№ В. Ванін (1974)

№ Е. Ібрагімов (1976)

№ М. Ковальчук (1975)

№ С. Лютиков (1975)

№ Ю. Миколаєнко (1965)

№ В. Таранов (1972)

№ Т. Шейхаметов (1966)

ЦЕНТРАЛЬНИЙ МІСЬКИЙ СТАДІОН

ФУТБОЛ - 98/99

ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ ПЕРША ЛІГА

14 ВЕРЕСНЯ **1998** РОКУ О **16.00**

«НИВА»

(Вінниця)

«МЕТАЛУРГ»

(Нікополь)

Програма №5 (209)

©Центральний міський стадіон

©Прес-служба ФК «Нива» (Вінниця)

©Видавництво «Логос»

Наклад 100 прим.

Турнірна таблиця станом на 14.09.98 р.

М.	Команда	І	В	Н	П	М'ячі	Очки
1	Динамо-2	9	8	1	0	16-5	25
2	Торпедо	10	8	0	2	16-6	24
3	Чорноморець	10	6	3	1	21-4	21
4	Шахтар-2	10	5	2	3	19-11	17
5	Металург	10	5	2	3	17-14	17
6	ФК Черкаси	10	5	1	4	11-16	16
7	Нива	9	4	3	2	13-9	15
8	Десна	10	4	1	5	13-11	13
9	Сталь	9	3	3	3	19-16	12
10	ФК Львів	9	2	5	2	11-9	11
11	Волинь	9	3	2	4	7-11	11
12	Шахтар	9	3	1	5	14-15	10
13	Поліграфтехніка	10	2	4	4	9-18	10
14	Поділля	7	2	3	2	8-5	9
15	Нафтовик	8	2	3	3	6-8	9
16	ЦСКА-2	9	2	3	4	8-13	9
17	Креміль	10	2	2	6	7-17	8
18	Явір	8	1	2	5	4-10	5
19	Буковина	7	1	2	4	4-12	5
20	Полісся	9	1	1	7	5-18	4

На полях першої ліги

14 вересня (понеділок)

Полісся - Чорноморець

Нива - Металург

Шахтар - Торпедо

Сталь - Шахтар-2

Десна - Динамо-2

ФК Черкаси - Буковина

ЦСКА-2 - Поділля

Креміль - ФК Львів

Поліграфтехніка - Волинь

Нафтовик - Явір

11 жовт

- □:□

- □:□

- □:□

- □:□

- □:□

- □:□

- □:□

- □:□

- □:□

- □:□

Комплектування виглядає
переконливо

Нікопольський футбол особливих рекомендацій не потребує. В різні роки футбольні дружини цього краю постійно перебували на виду в турнірах найвищого рівня як в чемпіонатах СРСР, так і в українських першостях. Нікополь став колискою, школою найвищої майстерності для багатьох поколінь гравців, які згодом виступали в національних збірних країни, представляли український футбол на клубному європейському рівні.

Складна економічна ситуація, в якій знаходиться нині більшість футбольних клубів, не обійшла стороною і колектив «Металурга». В обласній владі, крім нікопольського футболу, є ще рідніший - дніпропетровський, криворізький, яким, між іншим, належної уваги також не приділено, а міська влада, посилаючись на об'єктивні труднощі щодо поповнення бюджету, виділити клубові необхідні фінансові кошти не в змозі. Тому, мабуть, єдиним джерелом матеріальної допомоги «Металургу» залишається Нікопольський Південнотрубний завод (генеральний директор О. Куценко), ВАТ НЗФ (генеральний директор А. Коваль), яких власне, і представляє команда.

Очевидно, середнє за масштабами фінансування й обумовлене завдання футбольного колективу на сезон. Так, у сьомій першості команда зайняла 11-е місце, а в звітному турнірі намітила потрапити в десятку провідних клубів ліги. Не можна обійти стороною імен тих виконавців, які в минулій першості заявили про себе найкращим чином у рядах «Металурга». Відзначимо в цьому зв'язку С. Кириєнка - 39 матчів, В. Олійника - 38/13, О. Сандула - 39/2, О. Головіра - 39/1, О. Волкова - 38/1, М. Безручка - 30/1 і «нашого» Пашу Паршина, котрий в першому колі «розписався» у воротах суперників п'ять разів у 19 зустрічах.

Підготовка до восьмої першості для нікопольців почалася 13 липня і пройшла як у рідному місті, так і в Новій Каховці. На даному етапі в колективі був відсутнім тільки Михайло Безручко (перебував у ЦСКА-2), зате в «Металург» приїхали на оглядини Сергій Шубін («Торпедо» Запоріжжя), Олег Головань («Хімік» Северодонецьк), Євген Благодарний («Титан» Армянськ). Новачки, крім останнього, сподобались наставнику команди Григорію Варжеленку і вони були заявлені в її штат. Але найсерйозніша селекційна «допомога» надійшла напередодні стартового матчу «Металурга» з «Поділлям». Маються на увазі добре відомий вінничанам Юрій Миколаєнко (перейшов з «Поліграфтехніки»), М. Ковальчук (разом з М. Безручком) з київського ЦСКА-2, Т. Шейхаметов та І. Волков із СК «Миколаїв».

Як бачите, склад справжнього «Металурга» виглядає досить представницьким і думається, що такий підбір виконавців на чолі з його тренерським штабом може вирішувати й більш високі завдання. Тому нашій команді протистоятиме сьогодні грізний суперник, який, скоріше всього, захоче взяти своєрідний реванш за дві поразки в минулому сезоні.

Юрій Сивуха:

«Остапенко буде класним голкіпером —
я це точно знаю»

Олег Остапенко -
воротар.

Народився 27.10.1977
року в м. Вінниця.
У футболі з семи років.

Перший тренер -
М.М. Кривов'язюк.

Виступав за команди:
«Рось» (Біла Церква),
«Поділля»
(Хмельницький).

Член молодіжної збірної
України.

Жонатий.
Дружина - Віта,
син - Олег (одні рік).

- Олег, чому футбол, чому воротарський майданчик?

- Мабуть, доля. Та ще дитячі захоплення і любов до цього виду спорту. Саме вони в ранньому дитинстві вивели мене з м'ячем на вулицю, де панував в колі хлопчаків винятково футбол.

Дорослі хлопці прагнули грати тільки в «полі», їм подобались боротьба за м'яч, забиті голи. А що робити молодому? Ставати в «рамку», якщо хочеш бути учасником гри. Так і опинився між двома цеглинами, які з часом вирости в справжні ворота.

В ДЮСШ «Нива» під керівництвом Миколи Митрофановича Кривов'язюка почав брати перші кваліфіковані уроки воротарського мистецтва, які мені дуже пригодилися в подальшому у спортивному ліцеї, яким вважаю дніпропетровський інтернат. Там моїм викладачем був Борис Юхимович Вишньов, якому слід сказати велике спасибі за увагу, доброту, професіоналізм в ставленні до мене.

- Дніпропетровська школа досить відома в Україні. Багато хто з її випускників нині виступає як в елітних українських клубах, так і за рубежом. Ти не чекаєш пропозицій, як я зрозумів, а повернувся на подільську землю в розрахунок на «вінницький призов»?

- Ні. Закінчуючи інтернат, я вже мав запрошення у вінницьку «Ниву» від Олександра Євгеновича Бобарика. Чесно кажучи, дещо вагався, але тут приїхали батьки, розмова з якими була недовгою. Повернувся додому «під Гора Шуховцева».

- Чи не вважаєш, що тривалий період надягати светр під «12» номером дещо гальмує ріст майстерності голкіпера?

- Для великого футболу треба доросту, інакше кажучи, дозріти. Тому потрібно вчитися, набиратись досвіду у своїх старших товаришів. Мені на них пощастило - Гена Жилкін, Женя Немодрук, Володя Циткін, а нині Юрій Петрович Сивуха.

Була й ігрова практика в «Росі», «Поділлі», куди орендували мене керівники клубу. Так що процес становлення проходив закономірно.